

ลอบปลงพระชนม์ครั้งที่ ๒

๒๒ ระหว่างทาง เมื่อพระราชอาชญาของแคว้นกันชนฝั่งทิศเหนือทรงทราบข่าวว่า แผนการดักลอบปลงพระชนม์พระราชโอรสล้มเหลวไม่เป็นท่า ก็ทรงชุ่นเคืองพระราชหฤทัยเป็นอย่างมาก ทรงส่งนักฆ่ามือฉกาจคนหนึ่งไปลอบปลงพระชนม์พระราชโอรสซ้ำอีกครั้งในทันที แต่ขณะที่นักฆ่ามือฉกาจกำลังแอบดักรอเพื่อเตรียมการลอบปลงพระชนม์อยู่นั้น องค์กรลับผู้หนึ่งในขบวนเสด็จก็พลันมาเจอกับนักฆ่าเข้าพอดี

ด้วยความที่องค์กรลับผู้นั้นเป็นคนละเอียดรอบคอบและช่างสังเกต กอปรกับได้รับข่าวจากหน่วยข่าวกรองมาก่อนแล้วว่า ทางแคว้นกันชนฝั่งทิศเหนือจะส่งคนมาลอบปลงพระชนม์พระราชโอรสอีกครั้งหนึ่ง ด้วยเหตุนี้ องค์กรลับผู้นั้นจึงรู้ทันทีว่า นักฆ่ามือฉกาจคนนั้นจะต้องเป็นคนที่ทางแคว้นกันชนฝั่งทิศเหนือส่งมาอย่างแน่นอน องค์กรลับผู้นั้นจึงไม่รอช้า ใช้ดาบคู่กายแทงไปที่ท้องของนักฆ่ามือฉกาจในทันที

๒ ๐๙ เมษายน ๒๕๕๖

ทันทีที่นักฆ่ามือฉกาจรู้ว่าตนเป็นฝ่ายเพลี่ยงพล้ำ จนทำให้ถูกแทงที่ท้อง จึงรีบวิ่งหนีหัวซุกหัวซุนเข้าไปใน
ทันที จากนั้นขบวนเสด็จของพระราชโอรสก็รีบมุ่งหน้าเดินทางต่อไปยังแคว้นของพระราชบิดาของเจ้าชายผู้ทรงมี
ศิลปะในหัวใจ

ทันทีที่พระราชโอรสเสด็จพระราชดำเนินไปถึงชายแดนของแคว้นที่มีความเจริญทางด้านศิลปะแล้ว
พระองค์ก็ทรงพบกับเจ้าชายผู้ทรงมีศิลปะในหัวใจ ซึ่งในอนาคตจะได้เป็นพระราชผู้ครองแคว้น ที่มารับเสด็จที่เขต
ชายแดนด้วยพระองค์เอง และด้วยความไม่ถือพระองค์ของเจ้าชายผู้ทรงมีศิลปะในหัวใจ พระองค์จึงทรงกล่าว
ทักทายท่านมหาเสนาบดีพร้อมทั้งเหล่าขุนพลที่ตามเสด็จพระราชโอรสด้วยความเป็นกันเอง

เมื่อเจ้าชายผู้ทรงมีศิลปะในหัวใจทรงมีโอกาสสนทนาปราศรัยกับพระราชโอรสแล้ว พระองค์ทรงรู้สึก
ราวกับว่ามีความคุ้นเคยกับพระราชโอรสมาเป็นเวลานาน ไม่เพียงเท่านั้น ยังทรงรู้สึกถึงในความรู้ความสามารถ
ของพระราชโอรสเป็นอย่างมากอีกด้วย

หลังจากที่เจ้าชายผู้ทรงมีศิลปะในหัวใจเชิญเสด็จพระราชโอรสเข้าไปยังเมืองหลวงของแคว้น เพื่อเข้าพบ
กับพระราชผู้เป็นพระราชบิดาของพระองค์แล้ว พระราชโอรสทรงแสดงออกถึงพระปรีชาสามารถในการสนทนา
กับพระราชผู้ได้อย่างคล่องแคล่ว หรือแม้แต่ผู้ติดตามอย่างท่านมหาเสนาบดีก็ยังแสดงไหวพริบปฏิภาณอัน
ปราดเปรื่อง โดยเฉพาะเรื่องการเจรจาความต่าง ๆ กับพวกเสนาอำมาตย์ทั้งหลาย

เมื่อเจ้าชายผู้ทรงมีศิลปะในหัวใจทรงเห็นพระปรีชาสามารถ รวมถึงไหวพริบปฏิภาณและความเฉลียวฉลาด
เปี่ยมด้วยปัญญาของพระราชโอรส ยิ่งทำให้เจ้าชายทรงรู้สึกเลื่อมใสและเคารพพระราชโอรสยิ่งนัก อีกทั้งยังทรง
รู้สึกถูกชะตากับท่านมหาเสนาบดีและเหล่าขุนพลผู้ติดตามทั้งหลายราวกับรู้จักกันมานานอีกด้วย